

מ"ת 1380/04/15 - מדינת ישראל נגד קובי כהן (עציר)

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 1380-04-15 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)
תיק חיצוני: 148307/15

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב קובי כהן (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום מתוקן במסגרתו מואשם המשיב בשלושה אישומים.
באישום הראשון מואשם המשיב בעבירה של נהיגה בשכרות. על פי המיוחס באישום זה, ביום 30.11.14 נהג המשיב ברכב כשהוא שיכור, ובבדיקת דגימת שתן שלו נמצא סם מסוכן מסוג קנביס.
באישום השני מואשם המשיב בעבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה ללא ביטוח. על פי המיוחס למשיב באישום זה, ביום 16.2.15 נהג ברכב ללא שהייתה פוליסת ביטוח בת תוקף וכשהוא שיכור. בבדיקת דגימת שתן של המשיב נמצא סם מסוכן מסוג קנאביס.
באישום השלישי מואשם המשיב בעבירת נהיגה בשכרות, בשל כך שביום 6.4.15 נהג ברכב וסירב לבקשת שוטר לבצע בדיקה לאיתור סמים אותה נדרש לבצע כדין.
2. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
3. המבקשת טוענת, כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת שלושת האישומים שבהם מואשם המשיב, כי המשיב שב לנהוג בשכרות פעם אחר פעם, הגם שנתפס ונחקר על עבירות אלה. עוד נטען כי כמות הסמים שנמצאה בדגימות השתן של המשיב באישומים 1-2 הייתה גבוהה, עובדה שיש בה להעיד על מידה גבוהה של שכרות, וכי לא ניתן לסמוך על המשיב שיקיים תנאי שחרור אם יוטלו עליו.
4. ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה לאישומים 1-2. ב"כ המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה לאישום השלישי. על פי הנטען, לשוטר שערכב את המשיב לא היה יסוד סביר לחשד כי המשיב נוהג

בשכרות, כנדרש בסעיף 64ב(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א- 1961 (להלן: "הפקודה") ועל כן לא היה רשאי לדרוש מהמשיב לבצע בדיקת שכרות, והמשיב היה רשאי לסרב לביצוע הבדיקה מבלי שיואשם בביצוע עבירה.

ראיות לכאורה לאישום השלישי

5. טרם תיבחנה הראיות לאישום השלישי, יצוין כי הוראות החיקוק המיוחסות למשיב במסגרת אישום זה כוללות את סעיף 64ב(א1) לפקודה. סעיף זה מתייחס לדרישת שוטר מנהג למסור דגימת אוויר נשוף, שאינה מחייבת קיומו של חשד סביר לביצוע עבירה.

עם זאת, מתוך חומר הראיות עולה, כי המשיב התבקש למסור דגימת שתן וסרב, ומכאן שהוראת החיקוק המתאימה היא דווקא זו המצויה בסעיף 64ב(ב) לפקודה, הדורשת קיומו של חשד סביר כי נעברה עבירה לפי הפקודה, כתנאי סף המצדיק דרישה של שוטר לבצע בדיקת שכרות.

6. מתוך דו"ח הפעולה של רס"מ ניר ברנע מיום 6.4.15 עולה, כי באותו מועד נערכה פעילות משטרתית אל מול חשוד בסחר בסמים בשם יעקב אזור (להלן: "אזור"). רס"מ ברנע זיהה את אזור עומד בסמוך לכניסה לביתו, ולידו עצר רכב ובו המשיב, שנהג ברכב, ואדם נוסף ששמו איציק בן-חמו (להלן: "בן-חמו"). השניים נכנסו עם אזור לתוך ביתו וכעבור זמן מה המשיב ובן-חמו יצאו מן הבית, עלו לרכב ונסעו מהמקום, כאשר המשיב נוהג ברכב.

7. מדו"ח הפעולה של השוטר בן קורנפלד מיום 6.4.15 עולה, כי התקבל בקשר המשטרתית דיווח על הרכב שבו נסעו המשיב ובן-חמו. הרכב נעצר על ידי הכח המשטרתית, ובחיפוש שנערך בו נמצא חומר החשוד כסם. חומר זה נתפס על קרקעית הרכב, בין הכיסאות הקדמיים ובסמוך לבלם היד. שני יושבי הרכב, המשיב ובן-חמו, נעצרו.

8. בדו"ח הזכ"ד שכתב רס"מ עוזי אברהם תואר, כי חבר לשוטרי הימ"ר ונפגש עם המשיב, ולאחר שנמסר לו כי המשיב נתפס נוהג ברכב שבו נמצא חומר החשוד כסם, הוא דרש מן המשיב לבצע בדיקת שתן, ולאחר שהסביר לו את משמעות הסירוב לבצע את הבדיקה, סירב המשיב לבצעה.

9. מן האמור עולה, כי המשיב נצפה יחד עם אחר כשהם נפגשים עם אדם החשוד בסחר בסמים בביתו. שעה קלה לאחר שיצאו השניים מביתו של החשוד בסחר בסמים, נתפס ברכב שבו נהג המשיב חומר החשוד כסם. החומר נתפס במקום שלא ניתן לשייכו באופן מובהק למי מהשניים שישבו ברכב. עובדות אלה מקימות לכאורה חשד סביר לכך שהמשיב נהג בשכרות, לאחר שעשה שימוש בסמים.

10. לא נעלמה מעיני העובדה, כי במסגרת הודעתו במשטרה טען בן-חמו כי הסמים שייכים לו, הובאו לרכב בכיסו והושלכו על ידו ברכב בשעה שהבחין בשוטרים, וכי המשיב עצמו כלל לא ידע שבן-חמו נושא עמו סמים. אינני סבורה כי בדברים אלה יש כדי להפיג או אף לצמצם את מידת החשד הסביר לביצוע עבירה של נהיגה בשכרות על ידי המשיב; ראשית, הטענה כי הסמים אינם שייכים לו כלל לא נטענה על ידי המשיב, שבחר בשתיקה הן כתגובה למעצרו, הן במהלך גבית הודעתו. שנית, השוואת פרטי הודעתו של בן-חמו לפרטים העולים מדו"חות הפעולה של

השוטרים ביחס למעשיו של בן-חמו עובר למעצרו, מלמדת כי בן חמו לא דייק, לכאורה, ובלשון המעטה, בתיאור ההתרחשויות שקדמה למעצר, ומובן כי לא היה מקום שחוקריו יקבלו ללא כל פקפוק את טענותיו בנוגע לסמים שנמצאו.

11. משנמצא כי קם חשד סביר לביצוע עבירה של נהיגה בשכרות, הרי שדרישת השוטר מן המשיב למסור דגימת שתן הייתה כדין, ומכאן שקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב גם ביחס לאישום השלישי.

עילת מעצר ובחינת חלופת מעצר

12. המעשים המיוחסים למשיב מקימים מסוכנות. המשיב נתפס פעם אחר פעם כשהוא נוהג ברכב בשעה שהוא שיכור. השלכותיה המסוכנות של נהיגה בשכרות ופוטנציאל הפגיעה ביתר משתמשי הדרך ידועים וברורים.

פרטי כתב האישום מלמדים, כי המשיב ביצע את העבירות כשהוא נוהג ברחובות העיר בשעות שבהן התנועה סואנת ופוטנציאל הפגיעה באחרים גדול יותר.

העובדה כי המשיב לא הורתע מכך שנתפס פעמיים על ידי שוטרים כשהוא נוהג בשכרות, והוזהר בדבר השלכות מעשיו, יש בה כדי להעצים עוד יותר את המסוכנות.

13. עברו הפלילי של המשיב מוסיף אף הוא על מסוכנות זו; בגיליון הרישום הפלילי של המשיב ארבע הרשעות קודמות שעיקרן בעבירות סמים, לרבות בעבירות סחר בסמים, וכן בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון. אלא מלמדות על שימוש תדיר בסמים ההופך כמעט כל שימוש של המשיב ברכב לכזה המסכן את סביבתו.

בעברו התעבורתי של המשיב 7 הרשעות קודמות, ואולם אין בהן הרשעות בעבירות של נהיגה בשכרות או תחת השפעת אלכוהול או סמים.

14. אישומים 1-2 מגלים חומרה יתרה ומסוכנות גבוהה, וזאת בשל הכמות הבלתי מבוטלת של הסמים שנמצאו בדגימות שמסר המשיב. עם זאת, תוצאות בדיקות המעבדה היו בידי המבקשת בראשית חודש דצמבר 2014, ביחס לאישום הראשון, ובאמצע חודש פברואר, 2015, ביחס לאישום השני. גם המבקשת עצמה לא סברה כי תוצאות אלה מצדיקות מעצר של ממש, והסתפקה בבקשה לפסילה עד תום ההליכים.

15. הגם שהמסוכנות הנשקפת מן המשיב היא בעוצמה בלתי מבוטלת, ניתן להשיג את תכלית המעצר באמצעות שחרור בתנאים הולמים. עם זאת, העובדה כי המשיב שב לנהוג בשכרות גם לאחר שנתפס פעמיים כשהוא מבצע עבירה דומה מעלה קושי לתת בו אמון, ועל כן יש לכלול בין תנאי השחרור מעצר בית מלא, שיש בו כדי להפיג, או למצער, לצמצם, את החשש שהמשיב ישוב לנהוג כשהוא תחת השפעת חומרים משכרים.

16. לנוכח האמור, לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. המשיב יהיה רשאי

להשתחרר אם יעמוד בתנאים הבאים:

- א. המשיב יתייב למשפטו בכל עת שיידרש.
- ב. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכתובת שימסור ובפיקוח מפקח שיאושר על ידי בית המשפט.
- ג. פסילת רישיון הנהיגה של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.
- ד. המשיב יחתום על ערבות עצמית והמפקח על מעצר הבית יחתום על ערבות צד ג'. כל ערבות בסך 5,000 ש"ח.
- ה. המשיב יפקיד סך של 2,000 ₪.

17. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ה, 13 אפריל 2015, בנוכחות הצדדים.